

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 36T/20/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7125013719
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Mazúrová
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2026:7125013719.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice samosudkyňou JUDr. Alenou Mazúrovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.02.2026 v Košiciach

rozhodol:

Obžalovaný:
A. B., nar. XX.X.XXXX v C.,
trvale bytom D. X, C.,
A. E. F. E., G. XX, C.

uznáva sa za vinného, že

v Košiciach, na parkovisku na ul. H. XX, dňa 24.06.2025 v presne nezistenom čase okolo 03.00 hod., spolu s odsúdenými I. J. a K. L. a ďalšou osobou nezisteným spôsobom rozbili bočné okno na posuvných dverách na tam zaparkovanom a uzamknutom vozidle zn. Iveco Daily, bielej farby, EČV: B., do ktorého následne vnikli a z ktorého odcudzili uhlovú brúsku zn. Bosch nezisteného výrobného čísla, búracie kladivo zn. Bosch, nezisteného výrobného čísla, AKU uťahovačku zn. Milwaukee nezisteného výrobného čísla a sadu gola kľúčov nezistenej značky, čím pre spoločnosť ECOPLANET SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Gôtovany 206, Liptovský Mikuláš, IČO: 50184539 spôsobili krádežou škodu vo výške 726 EUR a poškodením vozidla spôsobili škodu vo výške 250 EUR, pričom obžalovaný A. B. bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, a to trestným rozkazom Mestského súdu Košice pod sp. zn. 2T/56/2024 zo dňa 30.09.2024, právoplatným dňa 30.09.2024, za prečin „Krádež“ podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona

t e d a

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, hoci boli za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 2 písmeno b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

Z a t o m u u k l a d á

Podľa § 212 odsek 2, § 38 odsek 2, § 39 odsek 5 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona trest prepadnutia vecí, a to kovový sekáč, červené núdzové kladívko, multifunkčná sada náradia, nastaviteľný kľúč, kombinované kliešte zn. Parkside s červeno – čiernou rukoväťou, 4 ks šraubovák.

Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku odkazuje poškodenú spoločnosť ECOPLANET SLOVAKIA s.r.o., so sídlom 032 14 Gôtovany 206, IČO : 50 184 539 s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 26.11.2025 bola Mestskému súdu Košice doručená obžaloba prokurátorky Okresnej prokuratúry Košice I na obvinených A. B., M. J., I. J. a K. L. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, ktorý mali spáchať formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že

v Košiciach, na parkovisku na ul. H. XX, dňa 24.06.2025 v presne nezistenom čase okolo 03:00 hod., obvinení nezisteným spôsobom rozbili bočné okno na posuvných dverách na tam zaparkovanom a uzamknutom vozidle zn. Iveco Daily, bielej farby, EČV: B., do ktorého následne vnikli a z ktorého odcudzili uhlovú brúsku zn. Bosch nezisteného výrobného čísla, búracie kladivo zn. Bosch, nezisteného výrobného čísla, AKU uťahovačku zn. Milwaukee nezisteného výrobného čísla a sadu gola kľúčov nezistenej značky, čím pre spoločnosť ECOPLANET SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Gôtovany 206, Liptovský Mikuláš, IČO: 50184539, spôsobili krádežou škodu vo výške 726 eur a poškodením vozidla spôsobili škodu vo výške 250 eur, pričom obvinený A. B. bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, a to trestným rozkazom Mestského súdu Košice pod sp. zn. 2T/56/2024 zo dňa 30.09.2024, právoplatným dňa 30.09.2024, za prečin „Krádež“ podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a obvinený M. J. bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, a to trestným rozkazom Mestského súdu Košice pod sp. zn. 2T 9/2025 zo dňa 28.02.2025, právoplatným dňa 30.04.2025, za prečin „Krádež“ podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona.

Konajúci súd postupom podľa § 241 ods. 1 písmeno j) Trestného poriadku vydal dňa 5.12.2025 trestný rozkaz, ktorým uznal obvinených za vinných v zmysle podanej obžaloby a obvinenému A. B. uložil podľa § 212 ods. 2, § 38 ods. 2 s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, pre účely ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona trest prepadnutia vecí, M. J. uložil podľa § 212 ods. 2, § 38 ods. 2 s prihliadnutím na § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, pre účely ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, I. J. uložil podľa § 212 ods. 2, § 38 ods. 2 s prihliadnutím na § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pre účely ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a K. L. uložil podľa § 212 ods. 2, § 38 ods. 2 s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, pre účely ktorého ju zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti trestnému rozkazu podali oprávnené osoby v zákonnej lehote odpor.

Na hlavnom pojednávaní dňa 23.02.2026 obvinení I. J. a K. L. vzali odpor späť a samosudkyňa podľa § 355 ods. 9 Trestného poriadku uznesením zo dňa 23.02.2026 sp. zn. 36T/20/2025 vzatie odporu späť obvinenými proti trestnému rozkazu Mestského súdu Košice zo dňa 05.12.2025 sp. zn. 36T/20/2025 zobrala na vedomie.

Po prednesení obžaloby a po poučení podľa § 257 Trestného poriadku v rozsahu odsekov 1 až 8 obžalovaný M. J. urobil vyhlásenie, že je nevinný zo spáchania žalovaného skutku.

Uznesením zo dňa 23.02.2026 sp. zn. 36T/20/2025 súd trestnú vec obžalovaného M. J. podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku vylúčil zo spoločného konania na samostatné konanie.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní pred súdom vyhlásil, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku.

Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe, alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku a zároveň obžalovaného poučil, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písmeno c) Trestného poriadku.

Na súdom položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, a to či rozumel, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, či bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohli radiť o spôsobe obhajoby, či rozumel právnej kvalifikácii skutkov ako trestného činu, či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu a či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, obžalovaný na všetky odpovedal kladne, teda slovom „áno“.

Podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku, ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa odseku 5 prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia. To nevylučuje možnosť výsluchu obžalovaného o účasti inej osoby na žalovanej trestnej činnosti.

Súd po zistení stanoviska prokurátorky, ktorá navrhla prijať vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, uznesením toto vyhlásenie obžalovaného prijal, keďže toto bolo dostatočne podporené dôkazmi zabezpečenými v prípravnom konaní (výpoveďami spoluobžalovaných, svedkov a listinnými dôkazmi), ako aj kladnými odpoveďami obžalovaného na otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku a dokazovanie na hlavnom pojednávaní vykonal listinnými dôkazmi v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o druhu a výške ukladaného trestu a o náhrade škody.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov postupom podľa § 269 Trestného poriadku.

Zo správy ÚVV a ÚVTOS Košice vyplýva, že A. B. bol dodaný do výkonu väzby dňa 27.06.2025 a je umiestnený v oddiele so zmierneným režimom výkonu väzby. Správa sa slušne a disciplinovane, úlohy a nariadenia plynúce z ústavného poriadku plní, režim dňa dodržiava. Využíva možnosť športových vychádzok a tiež sa zapája do rôznych voľno časových aktivít podľa ponukového listu v rámci oddielu aj mimo neho. Sociálne kontakty udržiava prostredníctvom korešpondencie, telefonickými hovormi a návštevami v ústave. Dňa 21.01.2026 mu bola udelená disciplinárna odmena – pochvala. Disciplinárne potrestaný doposiaľ nebol.

Z ústrednej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný má 6 záznamov riešených formou napomenutia alebo blokových pokút (2x priestupok podľa § 50 - proti majetku, 2 x priestupok podľa § 47 - proti verejnému poriadku, 1 x priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb., 1 x priestupok podľa § 108 ods. 21 písm. e) zákona č. 513/2009 Z.z.)

V registri trestov má obžalovaný 18 záznamov predovšetkým za majetkovú trestnú činnosť s viacnásobným pobytom obžalovaného vo výkone trestu odňatia slobody. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Mestského súdu Košice, sp. zn. 2T/56/2024 zo dňa 30.9.2024 za prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šiestich) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Trest vykonal dňa 6.11.2024.

Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatelmi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov tak robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti, pričom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni aj v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti.

Všeobecne k uloženému trestu odňatia slobody súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax ESLP a Najvyššieho súdu, v rámci ktorej sa pri uplatňovaní požiadavky primeranosti trestu uplatňuje princíp proporcionality, vyjadrujúci požiadavku zachovania spravodlivej rovnováhy medzi všeobecnými záujmami spoločnosti a garanciami základných práv jednotlivcov, resp. požiadavkou proporcionality medzi zásahom do práva a sledovaným cieľom, pričom nevyhnutnosť rešpektovania tohto princípu zdôrazňuje aj pri zásahoch do práv chránených dohovorom majúcich podobu trestných sankcií. Aj keď trestnou sadzbou zákonodarca v súlade so zásadou nulla poena sine lege (žiadene trest bez zákona) stanovuje súdu isté mantinely pri jeho rozhodovaní, zároveň mu ponecháva dostatočný priestor pre individualizáciu trestu podľa okolností konkrétneho prípadu. Trest (osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia, predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Z hodnotového systému právneho štátu je nutné vyvodiť, že sloboda môže byť zachovaná jedine tak, že sa s ňou bude nakladať ako s najväčším princípom, ktorý nesmie byť obetovaný účelnosti a jednotlivým výhodám. Trest realizuje svoje poslanie - ochranu spoločnosti niekoľkými funkciami, ako sú represia, resocializácia páchatel'ov trestných činov, a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Vychádzajúc zo zásady humanity, treba dodržať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Možno nepochybne konštatovať, že páchatel'a môže so spravodlivosťou a teda aj so spoločnosťou, zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu. V zmysle zákonnej požiadavky primeranosti trestu má byť uložený trest úmerný aj škode, ktorú páchatel' trestným činom spôsobil. Páchatel' je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť a bezprávie, ktoré trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Druh a výmera trestu musia byť v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napr. spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a a jeho rodiny, či možnosť jeho nápravy. Nevyhnutné je celkové posúdenie osobnosti obžalovaného jeho osobnostného profilu, charakterových a psychických vlastností, veku a pod., ako i individualizácie posúdenia pohnútok a dôvodov, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu.

Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste.

Trestný zákon upravuje otázku ukladania trestov vo viacerých ustanoveniach, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, pri úprave jednotlivých druhov trestov.

Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť je účel trestu (§ 34 ods. 1 Trestného zákona) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Trestného zákona).

Úlohou trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest je zároveň vyjadrením morálneho odsúdenia páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu a výmere trestu súd prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Trest musí postihovať páchatel'a iba tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby. Pri ukladaní trestu je dôležitý vzájomný pomer medzi represívnym prvkom a preventívnym prvkom ukladaného trestu. Výchovný účinok trestu nie je priamo úmerný intenzite represívneho prvku, ale neplatí

ani opak, že čím je trest miernejší, tým má výchovnejší charakter. Optimálna miera represie závisí od konkrétnych okolností prípadu, pretože neprimeraný trest nepôsobí výchovne, ale skôr demoralizujúco. Pri ukladaní trestu je potrebné prihliadať k zásade individualizácie trestu. Trest je potrebné ukladať podľa pravidiel pre ukládanie trestov uvedených vo všeobecnej, ale aj osobitnej časti Trestného zákona. Je potrebné dodržiavať zásadu zákonnosti, teda aby rozhodovanie o treste nebolo založené na ľubovôli, ale aby zodpovedalo zákonu. Pri ukladaní trestu je potrebné, aby súd vychádzal zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou v osobitnej časti Trestného zákona pri jednotlivých trestných činoch.

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Trestného zákona).

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Podľa § 34 ods. 5 písm. a) Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne u spolupáchateľov aj na to, ako mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prítiažujúcich okolností.

Podľa § 39 ods. 5 veta prvá Trestného zákona, pri vyhlásení o vine na hlavnom pojednávaní môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a pri trestných činoch uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

V danom prípade Trestný zákon pri skutkovej podstate trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 stanovuje trestnú sadzbu jeden až štyri roky.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Súd vyhodnocoval poľahčujúce a prítiažujúce okolnosti, pričom u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písmeno l) Trestného zákona - priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a jednu prítiažujúcu okolnosť (§ 37 písmeno m) Trestného zákona – bol už za trestný čin odsúdený).

Súd v prejednávanej trestnej veci postupoval pri ukladaní trestu podľa § 39 ods. 5 prvej vety Trestného poriadku. Vzhľadom na zákonné zníženie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, sa trestná sadzba za prečin podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona upravila na rozpätie 8 mesiacov až 4 roky.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd v zmysle § 34 ods. 5 Trestného zákona osobitne prihliadol na to, že trestný čin bol spáchaný v spolupáchateľstve, a vyhodnotil mieru, akou sa obžalovaný podieľal na spáchaní trestného činu, ako aj charakter jeho konania v rámci súčinnosti s ostatnými spolupáchateľmi. Pri vyhodnocovaní miery účasti obžalovaného A. B. na spáchanom čine súd vzal do úvahy, že k spáchaniu skutku došlo v spoločnej súčinnosti s ďalšími osobami. Miera jeho participácie na čine je

priama a podstatná, nakoľko sa osobne podieľal jednak na vniknutí do motorového vozidla ako aj na samotnom výkone krádeže náradia z vozidla.

Akceptujúc vyššie uvedené, súd pri ukladaní trestu odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov prihliadol najmä na jeho rozsiahlu kriminálnu minulosť (18 záznamov v registri trestov). Obžalovaný sa javí ako nekritický recidivista, u ktorého trestná činnosť nepredstavuje náhodné zlyhanie, ale vykazuje znaky opakovaného a cieleného konania slúžiaceho ako spôsob obživy. Táto skutočnosť, umocnená faktom, že sa obžalovaný opätovne dopustil majetkovej trestnej činnosti v krátkom čase od posledného odsúdenia, odôvodňuje uloženie trestu v tejto výmere aj napriek uplatnenému zákonnému zníženiu trestnej sadzby.

Z doterajšieho správania obžalovaného vyplýva, že ani predchádzajúce odsúdenia spojené s výkonom trestu odňatia slobody nevedli k jeho náprave a neodradili ho od ďalšej recidívy. U obžalovaného ide o hlboko zakorenený sklon k páchaniu trestnej činnosti; javí sa ako nepoučiteľný, pričom sloboda pre neho predstavuje len priestor na pokračovanie v kriminálnych aktivitách. Práve jeho neschopnosť viesť riadny život a ignorovanie predchádzajúcich súdnych rozhodnutí viedli súd k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu je nevyhnutné uložiť trest odňatia slobody v uvedenej výmere.

Hoci novela Trestného zákona účinná od 6. augusta 2024 kladie prioritný dôraz na princípy restoratívnej justície a ukládanie alternatívnych trestov nespojených s odňatím slobody, v prípade obžalovaného A. B. súd dospel k záveru, že takýto postup nie je možný.

Obžalovaný svojím konaním demonštroval, že je rezistentný voči akémukoľvek výchovnému pôsobeniu na slobode. Skutočnosť, že sa dopustil ďalšieho trestného činu v priebehu 24 mesiacov od posledného odsúdenia, je jasným dôkazom, že predchádzajúce súdne konania a v nich uložené tresty na neho nemali žiaden nápravný vplyv. V jeho prípade možno hovoriť o absolútnej absencii kritického postoja k vlastnej trestnej činnosti a o rezistencii voči výchovnému pôsobeniu orgánov presadzovania práva. Opakovaná recidíva v tak krátkom časovom odstupe potvrdzuje hlboko zakorenené kriminálne návyky a negatívnu prognózu jeho nápravy v podmienkach na slobode.

Súd má preto za preukázané, že akýkoľvek iný druh trestu, ktorý by nebol spojený s izoláciou páchatel'a od spoločnosti, by v tomto prípade nespĺnil zákonné kritériá individuálnej a generálnej prevencie v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona.

Súd sa v rámci rozhodovacieho procesu zaoberal návrhom obhajoby na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 39 ods. 5 druhou vetou Trestného zákona.

Podľa § 39 ods. 5 veta druhá Trestného zákona, ak sú pri vyhlásení o vine na hlavnom pojednávaní súčasne splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa odseku 1 alebo 2, môže súd uložiť trest pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu podľa odseku 3.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom.

Súd zdôrazňuje, že mimoriadne zníženie trestu podľa odseku 1 je výnimočný inštitút. Vyžaduje existenciu takých špecifických okolností, ktoré spôsobujú, že aj trest na samej dolnej hranici (v tomto prípade už zníženej podľa odseku 5) by bol voči páchatel'ovi zjavne nespravodlivý.

V prejednávanej veci súd pri určovaní výmery trestu akceptoval vyhlásenie viny obžalovaného a v súlade s § 39 ods. 5 veta prvá Trestného zákona znížil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, čím sa zákonné rozpätie upravilo na 8 mesiacov až 4 roky.

Návrhu obhajoby na ďalšie mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona však súd nevyhovel.

Súd na takýto postup nenašiel zákonom vyžadované okolnosti prípadu ani špecifické pomery páchatel'a. Samotné priznanie viny (poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. I Trestného zákona) bolo už v

celom rozsahu konzumované a procesne honorované obligatórnym znížením sadzby podľa odseku 5. Priznanie viny nie je „automatom“ na kumulatívne uplatňovanie všetkých modifikačných inštitútov.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý je viacnásobným recidivistom s 18 záznamami v registri trestov, by ďalšie znížovanie trestu viedlo k uloženiu sankcie, ktorá by bola v zjavnom nepomere k závažnosti činu a kriminálnej minulosti páchatel'a. Obžalovaný je nekritickým recidivistom, u ktorého doterajšie tresty, vrátane nepodmienečných, nevedli k náprave. Trestná činnosť pre neho nepredstavuje náhodné zlyhanie, ale spôsob obživy a hlboko zakorenený deštruktívny návyk.

Súd identifikoval zásadnú priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, keďže sa obžalovaný dopustil činu v stave „špeciálnej“ recidívy (do 24 mesiacov od predchádzajúceho odsúdenia). Táto skutočnosť materiálne prevažuje nad poľahčujúcou okolnosťou priznania. Akákoľvek ďalšia benevolencia by v očiach verejnosti pôsobila demotivujúco, podkopávala by autoritu zákona a rezignovala by na ochrannú funkciu trestného práva.

Uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov (pohybujúci sa pri spodnej hranici upravenej sadzby) považuje súd za nevyhnutné minimum. Tento trest vyvažuje aspekt generálnej prevencie s aspektom individuálnej prevencie, kde je nevyhnutná izolácia páchatel'a, pre ktorého sloboda predstavuje len priestor na pokračovanie v trestnej činnosti. Takto sformovaná sankcia je výrazom spravodlivej odplaty a primerane reflektuje zákonné kritériá individualizácie trestu.

V súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia. Toto rozhodnutie reflektuje zákonnú obligatórnú podmienku, nakoľko obžalovaný bol v období posledných desiatich rokov pred spáchaním prejednávaného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na kriminálnu minulosť obžalovaného a charakter jeho opakovanej recidívy súd nevzhladol podmienky pre aplikáciu modifikačného oprávnenia podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona (posun do miernejšieho stupňa), nakoľko má za to, že izolácia v ústave so stredným stupňom stráženia je nevyhnutná pre dosiahnutie účelu trestu a ochranu spoločnosti.

Súd obžalovanému uložil aj trest prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, nakoľko ide o predmety vo vlastníctve obžalovaného, ktoré boli bezprostredne použité na spáchanie trestného činu, resp. boli na jeho spáchanie určené.

Uložením tohto trestu predmetné veci prepadajú do vlastníctva štátu, čím dochádza k zákonnej a definitívnej deprivácii (pozbavení) obžalovaného od nástrojov a prostriedkov, ktoré mu uľahčovali páchanie protiprávnej činnosti. Súd týmto postupom sleduje nielen represívny účel, ale najmä preventívny cieľ spočívajúci v trvalom zamedzení opätovného využitia týchto inštrumentov na kriminálne účely.

Súd poškodenú spoločnosť ECOPLANET SLOVAKIA s.r.o., so sídlom 032 14 Gôtovany 206, IČO : 50 184 539 s jej nárokom na náhradu škody v celom rozsahu odkázal na civilný proces v súlade s ustanovením § 288 ods. 2 Trestného poriadku.

Hoci obžalovaný priznal vinu, v priebehu dokazovania nebola výška spôsobenej škody preukázaná hodnovernými a nespochybniteľnými dôkazmi, ktoré by umožňovali súdu meritórne rozhodnúť o povinnosti k jej náhrade v rámci trestného konania. Vykonané dokazovanie neposkytlo dostatočný podklad pre presné vyčíslenie škody; absentoval hodnoverný dôkaz (znalecké posudky, faktúry či odborné vyjadrenia) k poškodeniu motorového vozidla.

Nakoľko by ďalšie dopĺňanie dokazovania smerujúce výlučne k určeniu výšky škody neúmerne predlžovalo trestné konanie a bolo by v rozpore so zásadou hospodárnosti, súd rozhodol o odkázaní poškodeného na civilné konanie, kde budú mať obe strany dostatočný priestor na náležité preukázanie svojich nárokov v rámci civilnej procesnej úpravy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Mestský súd Košice do 15 dní od oznámenia rozsudku.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného,
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka a to len vo svoj prospech.
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech,
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli,
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho ,
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu,
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.